

A Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság dr. Szilágyi Szilvia O. ügyvéd (1076 Budapest, Garai u. 29-31. I/1.) által képviselt **Magas-Bakony Környezetvédelmi Egyesület** (8425 Lókút, Papod u. 38.) **felperesnek,-**

dr. Sziva Zoltán által képviselt **Magyar Kereskedelmi Engedélyezési Hivatal** (1126 Budapest, Németvölgyi út 37-39.) **alperes** ellen-

melybe alperesi oldalon beavatkozóként perbe lépett dr. Takács Margit ügyvéd (1132 Budapest, Visegrádi u. 48. IV/5.) által képviselt **PRENEAL Hungary Kft.**(1137 Budapest, Jászai M. tér 4/A 7/1) **I. r.,**

dr. Gombás Boglárka jogi előadó (Nyugat-dunántúli Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség, 9700 Szombathely, Vörösmarty u. 2.) által képviselt **Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség** (1016 Budapest, Mészáros u. 58/A) **II. r. beavatkozók-**

közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indított perében meghozta az alábbi

Í T É L E T E T :

A bíróság az alperes MKEH-JF-493/15/2012. számú határozatát a Győr-Moson-Sopron Megyei Kormányhivatal Mérésügyi és Biztonsági Hatósága VIII-S-001/710-33/2012/MU-SZH-VIII-S-001/710/48/2012/MU-SZH. határozataira kiterjedő hatállyal hatályon kívül helyezi és az elsőfokú hatóságot új eljárások lefolytatására kötelezi.

Kötelezi a bíróság az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 60.000 (hatvanezer) Ft perköltséget.

A bíróság megállapítja, hogy 30.000 (harmincezer) Ft eljárási illetéket az állam visel.

A peres felek maguk viselik a fentieket meghaladóan felmerült perköltségeiket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I N D O K O L Á S :

A bíróság a felek és az alperesi beavatkozók képviselőinek nyilatkozatai, valamint a csatolt okirati bizonyítékok, köztük a Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság előtt 1. K. 26.939/2013. szám alatt folyamatban volt perben keletkezett iratok alapján az alábbi tényállást állapította meg:

Gór, Hegyfalu, Répceszentgyörgy és Szeleste Községek Önkormányzati Társulása a települések közigazgatási területein 16 darab, egyenként 2,5 MW teljesítményű,

összesen 40 MW névleges teljesítményű, kiserőműnek minősülő szélerőmű-park létesítését tervezi.

A beruházás megvalósításához több, különböző hatóságok hatáskörébe tartozó engedélyezési eljárás lefolytatása vált szükségessé.

Az egyik ilyen eljárás az első fokon a Nyugat-dunántúli Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség (a későbbiek során: Nyugat-dunántúli Környezetvédelmi és Természetvédelmi Felügyelőség), másodfokon az Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőség (a későbbiekben: Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség) előtt folyamatban volt előzetes vizsgálati eljárás volt, melynek megindítására 2010. szeptember 2. napján került sor. Ennek keretében az első fokon eljáró hatóság első ízben 14/243-45/2011. számú, majd megismételt eljárás keretében 68-1/15/2011/1. számú határozatával a benyújtott, majd módosított előzetes vizsgálati dokumentációban foglaltakat elfogadva megállapította, hogy a Répceszentgyörgy, Szeleste, Gór és Hegyfalu területére tervezett szélpark létesítése esetében nem feltételezhető jelentős környezeti hatás. A megismételt eljárásban hozott 68-1/15/2011/1. számú határozatot a másodfokú hatóság 14/6321-30/2011. számú határozatával helybenhagyta.

A Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2014. február 20. napján kelt 1. K. 26.939/2013/50. számú ítéletével az Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőség 14/6321-30/2011. számú határozatát a Nyugat-dunántúli Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség 68-1/15/2011/1. számú határozatára kiterjedően hatályon kívül helyezte és az elsőfokú hatóságot új eljárásra kötelezte. Ítélete indoklásában a bíróság megállapította, hogy zaj- és rezgésvédelmi szempontból az előzetes vizsgálati dokumentáció nem volt elfogadható. Az éjszakai zajkibocsátási határértéket a tervezett szélerőmű-park több mérési ponton várhatóan nem fogja teljesíteni. Az előzetes vizsgálati dokumentáció zaj- és rezgésvédelmi része, valamint az azt elfogadó első- és másodfokú határozat sérti a környezeti zaj és rezgés elleni védelem egyes szabályairól szóló módosított 284/2007. (X. 29.) Kormányrendelet és a zaj- és rezgésterhelési határértékek megállapításáról szóló 27/2008. (XII. 3.) KvVM-EüM együttes rendelet előírásait. A bíróság megállapította továbbá, hogy a szélerőmű-park tervezett telepítése ellentétes a természet védelméről szóló többször módosított 1996. évi LIII. törvény 6. § (2) bekezdésében, 7. § (1) bekezdésében, valamint 7. § (2) bekezdés a) és h) pontjaiban írt természetvédelmi és tájvédelmi szabályokkal. Az előzetes vizsgálati dokumentáció természetvédelmi és tájvédelmi fejezete nem kellően kidolgozott, ennek elkészítése érdekében konkrét, a terepmunka szintjéig lemenő vizsgálatok elvégzésére nem került sor, ezek hiányában nem vonhatók le a megfelelő következtetések, elsődlegesen a természetvédelem területén (madárvonulás, ökológiai folyosók stb.). A tervezett szélerőmű-park nem biztosítja a jellegzetes tájkép fennmaradását, a telepítés helyére figyelemmel tájba illesztése nem megoldható, nem biztosítható a

tájra jellemző természeti rendszerek és egyedi tájértékek megóvása. Ezért a szélpark létesítése esetén olyan jelentős környezeti hatás feltételezhető, melyre figyelemmel az előzetes módosított vizsgálati dokumentáció nem elfogadható.

A korábban említett engedélyezési eljárások sorába illeszkedett a jelen per tárgyát képező szélerőmű építési engedélyezési eljárás is. Ennek keretében a PRENEAL Hungary Kft. I. r. alperesi beavatkozó 2010. december 22. napján építési engedély iránti kérelmeket nyújtott be a 16 darab szélerőmű vonatkozásában a Győr-Moson-Sopron Megyei Kormányhivatal Mérésügyi és Biztonsági Hatóságához [a továbbiakban: elsőfokú hatóság]. Kérelmeihez csatolta a Nyugat-dunántúli Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség által kiadott 7131-1/30/2010/I. számú előzetes vizsgálati eljárásról szóló határozatot, továbbá az Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőség által hozott 14/6321-30/2011. számú határozatot.

Az építési engedélyezési dokumentációban a Répceszentgyörgy 060/28. hrsz. területre tervezett R1 számmal jelölt torony olyan területre esik, amely Répceszentgyörgy később, a 9/2012. (VI. 20.) számú önkormányzati rendelettel elfogadott rendezési terve alapján szélerőművek elhelyezésére nem vehető igénybe. [Vitássá nem tett felperesi tényállítás.]

Az elsőfokú hatóság eljárása során beszerezte többek között a Nyugat-dunántúli Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség [a továbbiakban: felügyelőség] 2262-15/2/2012. számú szakhatósági állásfoglalását. Ebben a felügyelőség utalva az általa lefolytatott előzetes vizsgálati eljárást lezáró 68-1/15/2011/I. számú határozatra, ahol szakhatósági hozzájárulását kikötésekkel megadta. A szakhatósági állásfoglalás indokolásában szerepelt, hogy az előzetes vizsgálati dokumentációban foglaltak a felügyelőség által elfogadásra kerültek és megállapítást nyert, hogy a szélpark létesítése esetén nem feltételezhető jelentős környezeti hatás.

Az elsőfokú hatóság 2012. szeptember 6. napján kelt VIII-S-001/710-33/2012/MU-SZH-VIII-S-001/710-48/2012/MU-SZH határozataiban a tervezett szélerőművek építésére az engedélyeket megadta. Határozataiban - egyebek mellett - utalt a felügyelőség szakhatósági állásfoglalására is.

Az elsőfokú határozatokkal szemben a felperes fellebbezéseket jelentett be 2012. szeptember 21. napján. A fellebbezések a másodfokon eljáró alpereshez 2012. október 15. napján nyertek felterjesztést.

Az alperes eljárása során beszerezte az Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőség II. r. alperesi beavatkozó másodfokú szakhatósági állásfoglalását. Ebben a II. r. alperesi beavatkozó a felügyelőség szakhatósági állásfoglalásait a zajvédelmi részek vonatkozásában megváltoztatta,

egyebekben helybenhagyta. A másodfokú szakhatósági állásfoglalás indokolása szerint a felügyelőség az általa lefolytatott előzetes vizsgálati eljárás eredményeként hozott 68-1/15/2011/I. számú határozatában megállapította, hogy a tervezett szélerőművek létesítése esetén nem feltételezhető jelentős környezeti hatás. Az előírt zajterhelési határértékeket a számítások alapján egyetlen szélerőmű üzemeléséből származó zaj sem fogja meghaladni a legközelebbi zajtól védendő lakóépületeknél. A kialakítandó szélerőmű-park nem érint természetes vagy természetközeli élőhelyeket, ismert madárvonulási útvonalat nem keresztez, így védett természeti értékekre sem a létesítés, sem az üzemelés nem lesz negatív hatással. A telepítési hely környezetében a táj képét alapvetően meghatározó értékes elem nem található, ezért a mezőgazdasági környezetben kialakítandó szélerőmű-park a természet- és tájvédelmi kikötések betartásával a tájképre nem gyakorol jelentős többlethatást.

Tekintettel arra, hogy a fellebbező felperes fellebbezési eljárási, valamint másodfokú szakhatósági állásfoglalási díjakat nem fizetett, az alperes 2012. október 24. napján kelt JF-493-508/1/2012. számú végzésével 16 x 24.000 Ft, mindösszesen 384.000 Ft fellebbezési díj, valamint 16 x 14.000 Ft, mindösszesen 224.000 Ft, a II. r. alperesi beavatkozó szakhatósági eljárásával összefüggő díj, továbbá 9.000 Ft, a Nemzeti Közlekedési Hatóság Központ szakhatósági eljárásával összefüggő díj megfizetésére hívta fel felperest. Felperes fizetési kötelezettségének eleget tett.

Az alperes 2013. április 17. napján kelt MKEH-JF-493/15/2012. számú határozatával az elsőfokú hatóság építési engedélyt megadó határozatait részben, egyes szakhatósági állásfoglalásokat érintően megváltoztatta, egyebekben helybenhagyta. Az alperesi határozat rendelkező részét képezte a II. r. alperesi beavatkozó másodfokú szakhatósági állásfoglalásának rendelkező része is. Az indokolásban pedig elhelyezést nyert a II. r. alperesi beavatkozó másodfokú szakhatósági állásfoglalásának indokolása.

A jogerős alperesi határozattal szemben felperes keresettel élt. Ebben kérte az alperesi határozat elsőfokú határozatokra kiterjedő hatályú hatályon kívül helyezését és új eljárások elrendelését alperes perköltségben történő marasztalása mellett. Felperes keresetében elsődlegesen a felügyelőség 2012. augusztus 17-én kelt szakhatósági állásfoglalásait kifogásolta a beruházás természeti környezetre, tájra gyakorolt hatásai és zajkibocsátása tekintetében. Ennyiben felperes kifogásolta II. r. alperesi beavatkozó másodfokú szakhatósági állásfoglalását is. Felperes állította, hogy a felügyelőség, illetve II. r. alperesi beavatkozó szakhatósági állásfoglalásai ténybelileg megalapozatlanok. Felperes másodlagosan hivatkozott arra, hogy a tervezett beruházás nincs összhangban Répcseszentgyörgy község 9/2012. (VI. 20.) számú településrendezési tervével mivel az R1 jelű torony olyan területre esik, mely az említett településrendezési terv alapján szélerőművek elhelyezésére nem vehető igénybe. A fentiek alapján felperes az alperes terhére róta a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény [a továbbiakban: Ket.] 50. § (1) bekezdésében foglalt tényállás tisztázási kötelezettség

megsértését. Felperes harmadsorban vitatta a fellebbezési díj terhére történő megállapításának jogszerűségét. Álláspontja szerint esetében még alkalmazni kellett volna a Magyar Kereskedelmi Engedélyezési Hivatal egyes műszaki biztonsági közigazgatási eljárásainak és igazgatás-jellegű szolgáltatásainak díjairól szóló 129/2005. (XII. 29.) GKM rendelet [a továbbiakban: 129/2005. GKM rendelet] 2010. december 31-én hatályos szabályait, melyek alapján teljes személyes díjmentességet élvezett. Álláspontja szerint a Magyar Kereskedelmi Engedélyezési Hivatal műszaki biztonsági, valamint hatáskörébe utalt építésügyi hatósági eljárásokért fizetendő igazgatási szolgáltatási díjakról szóló 20/2010. (XII. 31.) NGM rendelet [a továbbiakban: 20/2010. NGM rendelet] hatályba lépésekor, azaz 2011. január 1-jén az alperes előtt az építési engedélyezési eljárás már folyamatban volt, így ezen rendelet 6. § (3) bekezdése alapján rá még a 129/2005. GKM rendelet előírásait kellett volna alkalmazni.

Az alperes a kereseti kérelem elutasítását, felperes perköltségben történő marasztalását kérte. Fenntartotta a határozatában megállapított tényállást és kifejtett jogi indokokat. Alperes szerint a felügyelőség, valamint a II. r. alperesi beavatkozó szakhatósági állásfoglalásait felperes nem jogszabályi rendelkezésekre hivatkozással támadta. Az R1 jelű torony elhelyezése kapcsán alperes rámutatott arra, hogy a felperes által megsértettnek állított Répceszentgyörgy Önkormányzat Képviselő-testületének 9/2012. (VI. 20.) számú rendelete jelen eljárásban nem volt alkalmazható, mivel az mintegy két évvel az építési engedély iránti kérelmek 2010. december 22-ei benyújtását követően került elfogadásra, illetve lépett hatályba. A másodfokú hatósági eljárásért fizetendő díj kapcsán alperes előadta, hogy a fellebbezések 2012. szeptember 21. napján kerültek benyújtásra, amikor a 129/2005. GKM rendelet már nem volt hatályban. A 20/2010. NGM rendelet ugyanakkor már nem tartalmazott semmiféle utalást az illetékekről szóló többször módosított 1990. évi XCIII. törvény [a továbbiakban: Itv.] 5. §-ában foglalt, teljes személyes illetékmentesség tekintetében. Így figyelemmel az Itv. 67. § (5) bekezdésében írtakra is, felperest illeték-, illetve díjkedvezmény nem illette meg.

A 2014. július 8-ai tárgyalási határnapon alperes kifejtette, hogy Répceszentgyörgy Önkormányzatának 9/2012. (VI. 20.) rendelete, mint anyagi jogszabály alkalmazására a korábban megindult eljárásban nem volt törvényes lehetőség. A keresetlevélben foglaltak kiterjesztő értelmezését jelentené, ha a bíróság azt vizsgálná, hogy az építési engedély kérelmek a beadásukkor hatályos Répceszentgyörgyre vonatkozó rendezési tervvel mennyiben álltak összhangban. Mint alperes kifejtette, a keresetlevél az építési engedély kérelmek beadásakor hatályos, Répceszentgyörgy községre vonatkozó rendezési tervbe ütközésre hivatkozást nem tartalmazott. Ennek vizsgálata a Pp. 335/A. § (1) bekezdésébe ütközne. Megjegyezte alperes, hogy előtte a másodfokú eljárás 2011. január 1. napján még nem volt folyamatban. Utalt alperes arra is, hogy a Magyar Kereskedelmi Engedélyezési Hivatalról és a területi mérésügyi biztonsági hatóságokról szóló 320/2010. (XII. 27.) Kormányrendelet [a továbbiakban: 320/2010. Kormányrendelet]

3. § (2) bekezdése felsorolja a hivatal igazgatási szerveit, melyek közt a mérésügyi és biztonsági hatóságok, melyek egyike előtt az eljárás első fokon folyamatban volt, nem szerepel.

A fenti tárgyalási határnapon felperes kifejtette, hogy a 320/2010. Kormányrendeletből következően a mérésügyi és biztonsági hatóságok elsőfokú szervei az alperesnek. Megjegyezte, hogy a Kúria Kfv. II. 37.347/2012/4. számú ítéletében foglaltakból következően a közigazgatási eljárás egységes, az a másodfokú határozat közléséig folyamatban van.

Az alperesi beavatkozók a kereseti kérelem elutasítását és felperes perköltségben marasztalását kérték. Alperes indítványozta a per tárgyalásának felfüggesztését a Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 1. K. 26.939/2013/50. számú ítéletében elrendelt új eljárás jogerős befejezéséig.

A kereseti kérelem az alábbiak szerint alapos:

1. A Ket. 44. § (9) bekezdése szerint a szakhatóság előzetes szakhatósági hozzájárulása, állásfoglalása és végzései ellen önálló jogorvoslatnak nincs helye, az a határozat, illetve az eljárást megszüntető végzés elleni jogorvoslat keretében támadható meg.

A Ket. 50. § (1) bekezdése szerint a hatóság köteles a döntéshozatalhoz szükséges tényállást tisztázni. Ha ehhez nem elegendők a rendelkezésre álló adatok, bizonyítási eljárást folytat le.

A Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 1. K. 26.939/2013/50. számú ítélete VII. pontjában írtakból következően a tervezett szélerőmű-park nem biztosítja a jellegzetes tájkép fennmaradását, a telepítés helyére figyelemmel tájba illesztése nem megoldható, nem biztosítható a tájra jellemző természeti rendszerek és egyedi tájértékek megóvása. A hivatkozott ítélet V. és VI. pontjában foglaltak alapján megállapítható volt, hogy a II. r. alperesi beavatkozó által adott szakhatósági állásfoglalás ténybelileg megalapozatlan volt akkor, amikor a 68-1/15/2011/I. számú határozatra utalással megállapította, hogy a szélerőmű-park létesítésével jelentős környezeti hatások nem feltételezhetőek, a környezet, természet és táj védelmére vonatkozó jogszabályokban rögzített követelmények érvényre juttatása maradéktalanul biztosított.

A szakhatósági állásfoglalás ténybeli megalapozatlansága maga után vonja az azon alapuló támadott határozat ténybeli megalapozatlanságát, így mindkettő esetében megállapítható, hogy általuk sérült a Ket. 50. § (1) bekezdésében írt tényállás-felderítési kötelezettség.

A Pp. 339. § (1) bekezdése szerint, ha törvény ettől eltérően nem rendelkezik, a

bíróság - az ügy érdemére ki nem ható eljárási szabály megsértésének kivételével - a jogszabálysértő közigazgatási határozatot hatályon kívül helyezi, szükség esetén a közigazgatási határozatot hozó szervet új eljárásra kötelezi.

A fentiekre figyelemmel a bíróság az alperesi határozatot a Ket. 50. §-ának (1) bekezdése megsértése miatt a Pp. 339. § (1) bekezdése alapján az elsőfokú határozatokra kiterjedő hatállyal hatályon kívül helyezte és az elsőfokú hatóságot új eljárásokra kötelezte.

A megismételt eljárás során a hatóság a fentiek szem előtt tartásával köteles új szakhatósági állásfoglalást beszerezni a Környezetvédelmi és Természetvédelmi Felügyelőségtől, illetve jogorvoslati kérelem esetén a II. r. alperesi beavatkozótól.

2. Az R1 jelű szélerőmű helyének Répcseszentgyörgy rendezési tervével való összhangja vonatkozásában a bíróság az alperesi álláspontot osztotta.

Az épített környezet alakításáról és védelméről szóló többször módosított 1995. évi LXXVIII. törvény [a továbbiakban: Étv.] 36. § (1) bekezdése szerint építésügyi hatósági engedély törvényben, kormányrendeletben meghatározottak szerint akkor adható, ha a kérelem és mellékletei, valamint a kérelmezett tevékenység megfelel a jogszabályban meghatározott szakszerűségi követelményeknek.

Ugyanezen szakasz (3) bekezdése szerint jogorvoslati eljárás során elrendelt új eljárás keretében az alapeljárás megindításakor hatályos építésügyi szabályok szerint kell eljárni a (4) bekezdésben foglalt kivétellel.

A jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény [a továbbiakban: Jat.] 15. § (2) bekezdése szerint a jogszabályi rendelkezést - ha jogszabály eltérően nem rendelkezik - a hatálya alatt

- a) keletkezett tényekre és jogviszonyokra, valamint
- b) megkezdett eljárási cselekményekre

a jogszabályi rendelkezés hatályvesztését követően is alkalmazni kell.

A fenti jogszabályi rendelkezésekből a bíróság arra vont következtetést, hogy a 2010. december 22. napján benyújtott építési engedély kérelmek elbírálása során a Répcseszentgyörgy rendezési tervét tartalmazó 9/2012. (VI. 20.) Önkormányzati rendelet nem, helyette az építési engedély iránti kérelmek beadásakor hatályos rendezési terv volt alkalmazható. Következésképp az elsőfokú hatóság határozata, illetve az alperes határozata Répcseszentgyörgy Önkormányzata Képviselő-testületének 9/2012. (VI. 20.) számú önkormányzati rendeletét nem sérthette meg. E vonatkozásban a kereseti kérelem nem foghatott helyt.

3. A fellebbezési eljárási díj tekintetében a bíróság ugyancsak az alperesi álláspontot osztotta.

A 320/2010. Kormányrendelet címéből is következően az alperes nem azonos a területi mérésügyi és műszaki biztonsági hatóságokkal. A 320/2010. Kormányrendelet 2. § (1) bekezdése szerint a területi mérésügyi és műszaki biztonsági hatóságok a fővárosi és megyei kormányhivatalok szakigazgatási szervei. A hivatkozott kormányrendelet 1. § (1) és (2) bekezdéseiből következően a hivatal az iparügyekért felelős miniszter irányítása alatt működő önállóan gazdálkodó költségvetési szerv.

A bíróság álláspontja szerint a 20/2010. NGM rendelet 2011. január 1-jei hatályba lépésekor az alperesnél hatáskörébe utalt építésügyi hatósági eljárás a perrel érintett szélerőművekkel kapcsolatban nem volt folyamatban. Eljárások ekkor az elsőfokú hatóság előtt voltak folyamatban. A 20/2010. NGM rendelet 4. §-a pedig egyértelmű különbséget tesz az elsőfokú eljárásban megállapított díj és a fellebbezés díja közt.

A fentiek alapján a bíróság megállapította, hogy a felperes 2012. szeptember 21. napján benyújtott fellebbezései folytán az alperes előtt indult másodfokú eljárásokért fizetendő fellebbezési díjra nem voltak alkalmazhatóak a 129/2005. GKM rendelet előírásai, így az Itv. illetékmentességre vonatkozó rendelkezései sem, következésképp felperes díjmentességet, illetve díjkedvezményt sem élvezett. Felperes esetében a 20/2010. NGM rendelet 4. § (1) bekezdését kellett alkalmazni. Mindezek alapján a kereseti kérelmet ezen részében is alaptalannak találta a bíróság.

4. A bíróság a per tárgyalásának felfüggesztésére törvényes lehetőséget nem látott tekintve, hogy az alperesi határozatok jogszerűsége megítélésének nem képezte előkérdését az, hogy milyen tartalmú határozat születik a felügyelőség előtt a Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 1. K. 26.939/2013/50. számú ítélete folytán elrendelt új eljárás eredményeként.

Az alperes és az alperesi beavatkozó pervesztesek lettek, mivel az alperesi határozat az elsőfokú határozatokra kiterjedően hatályon kívül helyezésre került.

A Pp. 78. § (1) bekezdése alapján az alperes köteles a pernyertes felperes perköltségeit viselni, melynek összegét a bíróság 60.000 Ft-ban állapította meg, melyből 30.000 Ft útiköltség és 30.000 Ft jogi képviselői munkadíj.

A bíróság az alperesi beavatkozókat felperes javára perköltségben nem marasztalta, mivel álláspontja szerint az alperesi beavatkozók beavatkozása többlet perköltséget felperes oldalán nem okozott.

A Pp. 78. § (1) bekezdése és az Itv. 59. § (1) bekezdése alapján a pervesztes alperesre eső feljegyzett eljárási illetéket az alperes személyes illetékmentessége folytán az állam viseli.

Az ítélet elleni fellebbezés jogát a Pp. 340. § (1) bekezdése zárja ki.

Szombathely, 2014. július 8. napján

dr. Tóth Zoltán
eljáró bíró

A kiadmány hiteléül

kiadó

